

μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἀντὶ λατρείας. Παραχρῆμα ἄλλοι τινὲς τῆς Θεοφόρου φυλῆς, ἐλάμβανον τὸν αὐτὸν ἀσπασμὸν θεῖοι ἀποκαλούμενοι ἐπὶ νομισμάτων, ψηφισμάτων καὶ μνημείων, μέχρις οὗ τινὲς τῶν προσαγορεύσεων ἐθεωρήθησαν ὡς ἀνήκουσαι εἰς πάντας. Τοιοῦτοτρόπως, μόλις τὸ κατ' ἀρχὰς ὁμογενὲς κοινωνικὸν πλῆθος ἐχωρίσθη ὀριστικῶς εἰς κυβερνωμένους καὶ κυβερνῶντας, οἱ τελευταῖοι ἀνέδειξαν ἐν τῷ ἅμα ἄλλον χωρισμὸν, τοῦτέστι τὸν θρησκευτικὸν καὶ τὸν λαϊκόν—τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Κράτος· ἐνῶ ταυτοχρόνως ἤρξατο νὰ χωρίζηται ἐξ ἀμφοτέρων τὸ ἥττον συμπαγὲς ἐκεῖνο εἶδος τῆς κυβερνήσεως τὸ διέπον τὴν ἀνά πᾶσαν ἡμέραν συναναστροφὴν τῶν πολιτῶν—εἶδός τι κυβερνήσεως, ὅπερ ὡς καθορᾶται ἐν τοῖς ὑπομνήμασι τῶν βουλευτηρίων, ἐν τοῖς καταλόγοις τῶν ὁμοτίμων, καὶ τελεταρχῶν τῆς γηραιᾶς Εὐρώπης, φέρει ἐν ἑαυτῷ ἰδίαν μόρφωσιν. Ἐκαστὸν τούτων ἐστὶ καθ' ἑαυτὸ ὑποκείμενον εἰς διαδοχικοὺς χωρισμοὺς. Μετὰ παρέλευσιν αἰῶνων ἀναφύεται, ὡς καὶ παρ' ἡμῖν, λίαν συμπεπλεγμένον πολιτικὸς ὀργανισμὸς συνιστάμενος ἀπὸ μονάρχας, ὑπουργοὺς, γερουσιαστὰς ἢ βουλευτὰς, δικαστὰς, συνάκτας τῶν προσόδων, ταμίας μετὰ τῆς ὑπαλληλίας ἐκάστου διαμερίσματος, καὶ πάντα ταῦτα ἀντιπροσωπευόμενα κατὰ τὰς ἐπαρχίας ὑπὸ δημαρχιακῶν καὶ ἐνοριακῶν διοικήσεων μᾶλλον ἢ ἥττον σπουδῆ μεμελετημένων. Παραπλεύρως τούτων ὀρῶμεν εἶτα ἀναφύομενον ἕτερον λίαν περίπλοκον θρησκευτικὸν ὀργανισμὸν μὲ διαφόρους βαθμοὺς λειτουργῶν, ἀπὸ ἀρχιεπισκόπου ἕως ἐκκλησιάρχας, μετὰ τῶν συλλόγων αὐτῶν, ἱεροδικαστηρίων, συνόδων κτλ. ἔτι δὲ καὶ τὰς αἰείποτε